

TERMINAALI

EMinaali

JOULUKUUN 19, 1991

SUOMEN SUURIN NAISTENLEHTI

NUMERO 4

Hau!!!

Ah, tätä niin ihanaa ja kylmää talven alkua. Nyt kun luontokin on kerta muuttumassa kaiseemmaksi, niin päätimme mekin Terminaalin toimituksessa hieman muuttaa tyyliä. Kukin lukija olkoon sitten omaa mielipuoletansa tyylin suunnasta. Tarkoitus oli, että kiltamme ihanat (minä mukaan lukien) ja kauniit naissukupuolen edustajat ainakin puoleksi tekisivät tämän numeron. Ja kyllähän me hommassa mielestämme onnistuimme. Teknisessä työssä me tottakai käytimme hävyliäästi hyväksemme rodun heikompaa osapuolta eli sitä vartenhan miehet ovat olemassa, että he tekevät kaiken likaisen työn. Naisethan on luotu ajattelemaan ja johtamaan tätä maailmaa. Näkeehän sen ettei maapallolla ole juuri mitään muuta kuin kurjuutta ja sotia, koska miehet ovat päässeet nappeja painelemaan. Ei muuta kuin Suomellekin naispresidentti ja menoks... (ja killallekin naispuheenjohtaja ja Olli sihteeriksi...) Niin, mutta täytyy kyllä myöntää, että ilman teitä miehet täällä olemisen olisi paljon tylsempää. Meinaan vaan, että kenelle muulle me voisimme yhtä paljon pottuilla ja saada siitä niin paljon huvia??? Sihteerikollemme voisin ystävällisesti ilmoittaa, että Alppila on Rajakylästä katsottuna etelässä.

Ja te fuckshit!!! Ettekö te voineet sen vertaa ajatella nokkaanne pitemmälle, että olisitte antaneet muutaman paremman osapuolen edustajan liittyä kiltamme pitämään yllä HYVÄÄ mainettamme! Miten me nyt turvaamme tulevaisuutemme, kun ei ole ketä kouluttaa? Mitäpä jos yrittäisitte edes jotenkin korvata tämän suuren puutteen ja ottaisitte kynän kauliiseen (= karvaiseen) kätöseenne ja skriivaisitte jutun, aiheettoman tai asiallisen, seuraavaan kiltalehteen. Toivottavasti ensi vuosi on sitten huomattavasti parempi ja valoisampi. Kuulostaako epätoivoiselta? Siltä tämä kyllä tuntuukin. Miesten aivoihin (mihin?) kun on

niin vaikeaa saada järkeä mahtumaan. Ehkä joskus...

Tulipa tässä eräänä päivänä minullekin kirje, joka sisälsi kyselyn. Aiheena oli mm. opiskelijoiden ja luennoitsijoiden suhtautuminen naispuolisiin opiskelijoihin. Voisiko enää asiallisempaa aihetta tutkimuksensa kohteeksi valita, vaikka tosin sen tekijä olikin humaani. Tai ehkä sittenkin olisi eräs asiallisempi aihe. K kaikille miespuolisille voisimme lähettää mielipidekyselyn keksityn miespuolisen henkilön nimissä ja tulosten perusteella voisimme sitten heittää naisille vaaralliset tyypit ulos yliopistosta. Kysymykset voisivat olla vaikkapa seuraavanlaisia: Mitä teet, jos nainen antaa sinulle toimeksiannon? Jos vastaus tähän on "En tiedä, koska en tiedä sanaa toimeksianto.", niin siinäpä meillä vasta lupaava orjanalku.

Niin, nyt kyllä aikaa jo taas tuntuu siltä, että on aika siirtyä alakuppilan puolelle virkistämään henkistä puolta. Onhan siihen jo aihettakin tällaisen "suuren" urakan jälkeen. Töitä tässä on ihan tosissaan tehty ja varmasti itse kukin tulee vielä aikanaan huomaamaan, että delegoiminen eli hommien siirtäminen muiden vastuulle on rankkaa ja hyvää suostuttelutaitoa vaativaa hommaa. Jotta hassua syytä toivottaen

vt.päätoimittaja

Kultsibuldoggi

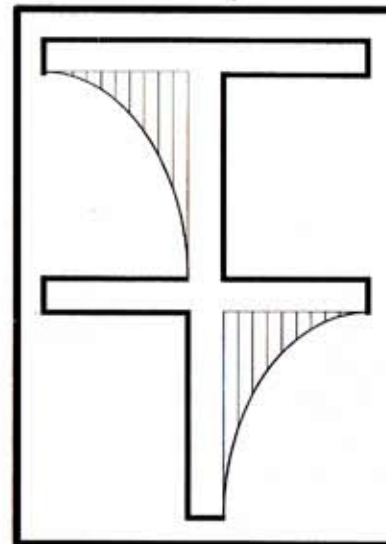
alias

Ulla

P.S. Miksi Jumala loi miehen ennen naista?
- No täytyihän hänen ensin harjoitella!!! :-)

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Vt. päätoimittaja äimistelee ensimmäisen kokoillan sadun kanssa
- 4 PJ:n palsta
- 5 Lakinlaskijaiset Raahelaisten tapaan
- 6 Teekkarityön saunailta
- 7 Rotuoppi FEM
- 8 Pököpöpallo
- 9 Kaljan makua
- 13 Lauantai-illan huumaa
- 14 Soopan reissu Kebnekaiselle
- 16 Kukkaset toukokuun...
- 18 Omia turinoita
- 19 Edariin...
- 20 Lärvit?
- 22 Ja lopuksi hieman sensuurista...

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Vt.päätoimittaja: Ulla Elsikä
Art director: Juha Kokkonen
Sensuurilautakunta: Vesa Timonen
Toimituksen sihteerikkö: Harri Annala

Tämän teoksen kopiointi on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltyä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PJ:N PALSTA

Koska tätä juttua ei kuitenkaan kukaan lue, jos se on jotain asiallista, kirjailen tänne sitten muutamia poimintoja Alkorytmin (Hesan tietoteekkarien kiltalehti) numerosta 6/91, jutusta "Käytännön venettä matkailijalle, osa I", ilman lupaa tietenkin, koska sellaista ei ole kukaan kysynyt. Olivat käyneet jossain naapurimaassa exculla, ja hauskaa oli ollut. Alkuperäisessä jutussa oli samat jutut myös venäjäksi, sekä kyrillisillä että oikeilla aakkosilla.

Rahanvaihto

Paljonko ruplia saa satasella?
Saako muovikassin samaan hintaan?

Taksissa

Anteeksi, minne tämä taksi on menossa?
Maksan Suomen markoilla, jos laitate sireenit päälle.

Toivottavasti tässä lehdessä on muutakin juttua Hesan ATK-yhteistoimintapäivien reissusta, oli muuten taas aika räväkkä matka. Ensi vuonna tapahtuma on Oulussa.

Vaalikokous on sitten maanantaina 2. joulukuuta kello 18.00 alkaen TVK:n saunalla, Mäkelininkatu 33, 6. kerros. Pikkujoulut ovat taas 10.12. kello 18.00 alkaen ravintola Amadeuksessa (Uusikatu XX). (Toim.huom. Valitettavasti lehden ilmestyminen tapahtui niin myöhään, että tiedot ehtivät vanhentua.)

Muistutan vielä hallituksen kokouksista, tiistaisin noin vartin yli puolenpäivän alkaen, tarjolla tietoa, hyviä juttuja ja osallistumismahdollisuuksia, joskus tarjoiluakin. Ainiin, ja sähköosaston osastoneuvostossa (opintomuutokset yms.) tietokillan opiskelijaedustajina istuvat Olli Hyyppä, Ilkka Mäkelä, Juha Karjalainen ja allekirjoittanut. Sähkökylästä on toiset 4 opiskelijaedustajaa, muut ovat profia ja henkilökuntaa. Tietotekniikan koulutusohjelman kehittämistoimikunnassa (mm. opinto-ohjelmat) toimivat opiskelijaedustajina Kari Komonen ja allekirjoittanut. Edustamme muita kiltalaisia parhaamme mukaan.

Johan tässä tulikin, kello on jo kolme, ja aamulla pitää olla yhdeksältä matkatoimistossa. Lopetan kiusaamisenne siis.

Eräällä laivalla oli merimiehiä varten varattu tynnyri jossa oli sopivan kokoinen reikä ,myös laivan maskotti apina kävi hoitelemassa hommat tynnyriin. Aina kun tynnyri tuli täyteen se viskattiin mereen ajelehtimaan. Yksi tynnyreistä ajautui eräälle saarelle, jossa sijaitti nunnaluostari. Nunnat löysivät tynnyrin ja aikansa ihmeteltyään ,että mitähän tynnyrissä oleva aine on, päättivät tehdä aineesta kynttilöitä. Pian tämän jälkeen yksi nunnista tuli raskaaksi, ja kun hän sitten synnytti lapsen niin ihmetys oli suuri kun "vauva" kiipesi välittömästi puuhun.

LAKINLASKIJAISET

Maanantaina syyskuun viimeisenä päivänä oli Oulussa lakinlaskijaiset. Koska tiesimme kokemuksesta, että matka Ouluun on pitkä lähdimme täältä Raahesta matkaan jo aamupäivällä. Lähtö tapahtui nuorisovankilan edestä noin 11:32 ja nämä matkaan uskaltautuneet urheat teekkarit on syytä kait mainita nimeltä jo jutun alussa: Lauri, Ari, Petri, Timo (kuskina mennessä) ja Sirkka-Liisa (kuskina palatessa). Ja tarina alkaa...

Lähdimme kohti Oulua, matkan alku oli yhtä vasemmalla kaistalla ajoa, koska piti ohitella hitaita raahelaisia autoilijoita. Tiedättekö missä on neljä pyörää ja pysähtyy 50 metriä ajettuaan katsoo vasenpaan ja oikeaan pari kertaa ja lähtee liikkeelle ja pysähtyy taas 50 metrin päässä jne ? (Vastaus: raahelainen autoilija). Kertsimme autossa moneen kertaan oliko kaikki tarpeellinen matkassa ja huomasimme, että yhtä puuttuu ja sen mukana kaikki: viinaa!! Tässäkin tuli porukan kokemus esiin todella mainiosti, kukaan ei saanut akuuttia paniikkikohtausta tai vaipunut syvään depikseen. Ei! Oli selvää, että olisimme Oulussa ennen Alkojen sulkeutumista ja tämä tieto vapautti kuskinkin normaalia opiskelijavauhtia lujempaan menoon.

Koska syyskuun viimeinen päivä oli luentolakko-päivä oli ohjelmamme tavanomaisesta poikkeava: kolme meistä meni tenttiin ja loput lääketieteellisen tekniikan seminaariin. Esko kertoi yhdessä yrittäjien kanssa Medipoliksesta. Mahtava juttu. Töitä ja sillai...

Sattumalta törmäsimme Linnanmaalla Laila Lärviin ja Ilkka Mäkelään (ei meinattu tuntea ilman haalareita), joilta varmistimme mistä voimme lunastaa liput illanviettoon. Haettuamme liput Rauhalasta lähestyimme jo lupaavasti illanviettopaikkaa Adamia! Päädyimme kyllä porukalla ensin herkistelemään Kantakrouviin. Olihan se niin lähellä letkun puistoa, jossa olimme

keväällä olleet kaamoksenkaatajaisissa. Juotuamme muutamat oluset alko i laulaminen ja toverillinen yhteydenpito oululaisten teekkarien kanssa. Kun Ouluun uskaltautunut ainut fuksi oli saapunut Kantikseen saatoimme siirtyä jo itse juhlapaikalle. Jokaisella oli oma yksilöllinen toimintasuunnitelma: tiskille ja lasi käteen! Meno oli jo aika kiivasta ja me syöksyimme porukalla sekaan, illan tunnuslauseena oli: Black is Beautiful!!

Tästä eteenpäin muistuvat ovat mitä ne ovat, suruksemme kuulimme osan porukastamme jääneen lähtöasemiin deckiin Raahessa ja lisää suru-uutisia seurasi: ainutkin fuksimme lähti pois ennen fuksi-lakitusta! Alamme olla huolisamme fukseista! Vain yhdestä fuksista on varmennettu näköhavainto raahelaisessa kapakassa koko syyskuussa. Miten käy RaTIT ry:n kun me lähdemme täältä ensi Wapun jälkeen Ouluun?

Raahelainen tietoteekari ja fuksi menevät kapakkaan ryyppäämään. Mistä tiedät kumpi on teekari ja kumpi on fuksi? No, fuksi on liikkeellä autolla.

Ja puolenyön aikaan mä vihdoinkin koin sen - lakinlaskiaisen. Hetki oli meille raahelaisille ainutkertainen ja ikimuistettava! Juotuamme vielä muutaman olusen aloimme suunnata ajatuksemme ja fyysisen olemuksemme kohti Raaheta. Matka oli rauhaista ja olo turvallinen - olihan kuski lääkekuurilla. Hyvin nukutun automatkan jälkeen saavuimme levänneinä Raaheen, jossa ei valitettavasti ollut muuta paikkaa mihin mennä kuin oma kämpä. Mutta kello kahden jälkeen mikä tahansa paikka käy.

Aamusta meinas huono olo päästä yllättämään, mutta vanha osasi väistää ja narrasi sen fuksin kimppuun. Hauskinta asiassa oli tietenkin se ettei fuksi edes ollut juhlimassa!

TEEKARITYTÖN SAUNAILTA

Kerran kauan sitten, kun en tiennyt vielä tulevani tietoteekkariksi ja housuni eivät vielä olleet märät, mutta korvantaukseni olivat. Minua vaivasi outo tunne että minun täytyisi saada.

Opiskella.

Joten päätin lähteä Ouluun tietoteekkariksi. Ja sitten minä sain.

Opiskella.

Vuosi kului, ja sain lähes joka päivä. Paitsi viikonloppuisin, tai sain minä joskus silloinkin.

Sitten huomasin että on olemassa muutakin. En vain vielä tiennyt mitä. Kaverit kertoivat hurjia juttuja jostain saunailloista!!! Päätin juttujen innostamana lähteä testimään, mitä se on.

Saunassa oli paljon porukkaa. Oli monta tuttua teekkaripoikaa, ja ne kaikki oli aivan alasti!!! (Oli siellä muutama fucksikin, mutta ei niitä kannata mainita.) Näin monta kiinteää persettä, useita karvaisia sääriä, kaljamahoja ja niiden alla jotain pientä, mikä näytti aivan prinssinakeilta.

Vatsanpohjassani kiersi kummasti.

Meitä oli neljäkymmentäkahdeksan siinä ylälauteella. Löylyä nakattiin ja laulettiin pieniä kääreitä. Minä hivuttauduin vaivihkaa lähemmäs vieruskaveriani, ja aivan kuin vahingossa ryhdin hivelemään hänen reittään.

Prinssinakki reagoi välittömästi, ensin siitä tuli Atrian Aikapoika, sitten se alkoi muistuttamaan

lähinnä metrilenkkiä. Minä hain jääkaapista sinappipurkin, pursotin ja puraisin. Vieruskaverini ähkäisi tyytyväisenä.

Ai että se oli nannaa, tosin mansikkahillon kera se varmaan olisi ollut vielä herkumpaa? Sitten menin suihkuun. Joku tarrautui minuun takapäin ja sain.

Shamppoota silmiini.

Silmiä kirveli kovasti, mutta selkäni takaa minut painettiin kumaraan, ja löylykauha tungettiin sisuksiini. Samanaikaisesti joku työnsi itsensä korvaani ja toinen nipisti minua nännistä. Muut teekkaripojat jonottivat kiihkeinä vuoroaan, olinhan porukan ainoa Nainen.

Minua pantiin joka puolelta, ja laulu raikui. Ne seurueen muutamit fucksipojat joutuivat pettymään pahan kerran, koska niille en antanut.

Joku ystäväni sanoi kerran, ettei fucksipojista ole mihinkään, joten jäivät pä ilman. Ainoastaan Todelliset Teekkarit pääsivät puikottamaan.

Tätä kesti monta tuntia, mutta kello 00.32 aika usea oli jo monityydyttynyt. Silloin puettiin vaatteet päälle ja lähdettiin jatkoille, mutta se onkin jo toinen tarina.

Tähän voikin enää todeta vanhan laulun sanoin: "Ja siellä kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa oisit saanut..."

Olla mukana!"

Jos jotakin kiinnostaa juttu miehestä lemmikkieläimenä, niin voi käydä lukemassa sen mikrolaboratorion päivystyksen seinältä. Paikalla mahdollisesti olevat naiset varmasti näyttävät sen halukkaille.

ROTUOPPI FEM

Kuten kaikki tiedämme on naisen vartalo suunniteltu paljon huolellisemmin ja tarkoitukseenmukaisemmin kuin miehen vartalo. Naisen vartalosta löytyy ihana, kaunis ja suussasulavan herkullinen päärynän muotoinen takamus ja herkulliset pyöreät omenaiset rinnat edestä. Muualtakin naisen vartalosta löytyy miehen käteen passaavia muotoja, kun taas mieheltä löytyy vain typerän ulkoneva omenan mallinen perse takaa ja siihen se hedelmäisyys sitten jääkin.

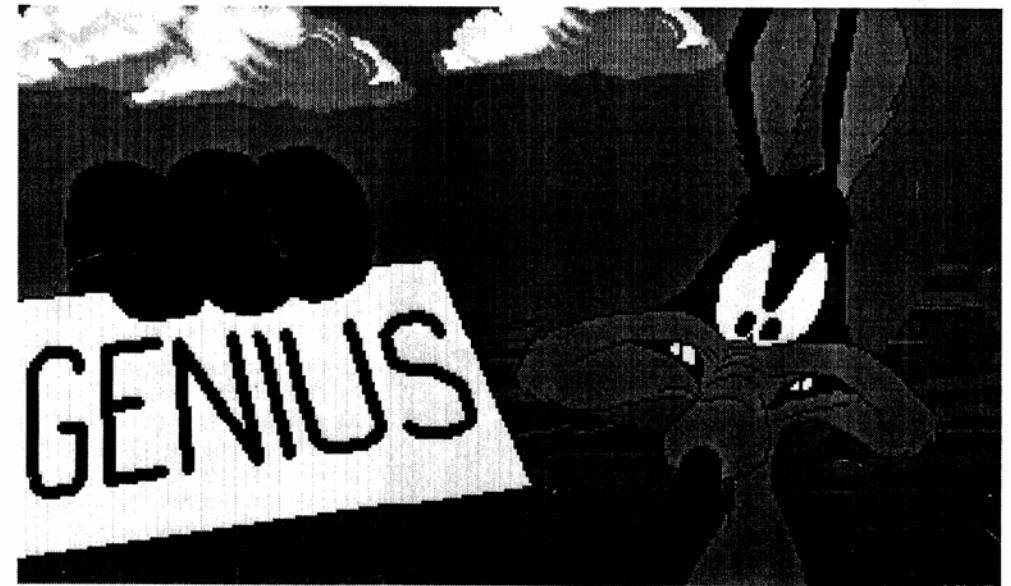
Miehillä on myös typerä ja lähestulkoon käytökeltoton kolmas jalka. Sillä eihän ihminen tarvitse kuin kaksi jalkaa, ainakaan siis kävelmiseen ja muutenkin parillisten lukemien kanssa on helpompi tulla toimeen. Ja entäs sitten tämän jalan "varsinainen" käyttö. Ulkopuolisena elimenä sen joutuu lämmittämään ennen käyttöä kun taas naisella vehje on valmiiksi ruuminlämpöinen ja suojattu myös kai-

kilta kolhuilta.

Sitten se suurin ja ratkaisevin paremmuus naisessa. Miehen aivojen kapasiteetti kuluu lähes kokonaan naimisen ajatteluun (tutkimukset ovat osoittaneet että mies ajattelee naimista noin kuusi (6) kertaa tunnissa) ja lopunkin kapasiteetin mies käyttää typerästi koneiden ja autojen kimpussa. Naiselta taas tunnetusti löytyy kaikenlaista järkevää aivojen hyödyntämistä kuten niin usein olemme voineet huomata.

Alkoholin suhteen naisen kroppa on myös täydellisen taloudellisesti suunniteltu. Tarvitseehan nainen huomattavasti vähemmän viinaa tullakseen yhtä humalaan kuin mies.

Joten siis kaikki taloudellisesti ja järkevästi ajattelevat ihmiset ryhtykää ihmeessä naisiksi, sillä eihän miehenä olemiselle voi löytää yhtään järkevää ja ymmärrettävää perustetta.

OTIT vs SIK

Alkoipa eräänä päivänä eräässä pienessä ja sievässä päässä kehkeytyä ajatus killan pötköpallojoukkueesta. Kesti aikansa ennen kuin idea tuli suusta ulos ja silloinkin se yllätti jopa puhujan itsensäkin. Niinpä sitten kasasimme sekalaisen porukan ja haastoimme SIKkiläiset kanssamme kilpasille.

SIKin otettua haasteen vastaan sovimme pelipäiväksi 7.11. , paikaksi Oulun Normaalikoulun Yläasteen ja ajaksi 17.00. Mikä sattui muuten olemaan killan salivuoro. Näin sivuhuomautuksena kaikille tiedoksi, että salivuoro on siis joka torstai ja sinne saa mennä pelailemaan vaikka sählyä.

Ja takaisin asiaan. Joukkueemme koostumus oli seuraavanlainen: Ulla Elsilä (allekirjoittanut), Tarja Taku Niemi, Päivi Pep Passoja, Antti Huovinen, Mika Smd Koivupalo, Hannu Rämäkkö ja Kauko Kake Väinämö. Valitettavasti Kake oli työasioidensa vuoksi estynyt, eikä siis päässyt peliin. Tämä tietenkin osaltaan vaikutti pelin lopputulokseen, sillä tottahan toki me surimme hänen puolestaan. Joukkueemme aktiivisena managerina oli kiltamme liikuntavastaava Kalle Kärkäs.

Peliin valmistauduttiin huolella. Me tytöt kävimme viikkoa aikaisemmin jopa ottamassa

hieman tuntumaa lajiin. Ja täytyihän meillä toki olla huutosakkikin kannustamassa. Siispä fukseista koottiin NO GO BOYS -ryhmä. Tähän historialliseen ja parhaaseen huutosakkiin kuuluivat: Juha Kairamo, Rauli Kaksonen, Teemu Leppänen ja Panu Markkanen. Pojilla oli todella mahtavia koreografioita ja kannustus-huutoja, joista mainittakoon esim. "OTITin tytöillä nousee paremmin kuin SIKin pojilla!". Viuhkat ja minihameet kuuluivat tottakai asiaan. Ryhmälle kiitos hyvästä tuesta ja killan maineen kasvattamisesta.

Itse pelihän ei tietenkään ollut pääasia, vaan se jälkipeli, mikä sai paikkansa vihreän tornin saunassa. Kilta hyvänä sellaisena tietysti maksoi kulut. Valitettavasti allekirjoittanut ei ehtinyt jäädä nauttimaan puheen sorinasta ja vähäpukeisesta joukosta, joten en pysty siitä sen enempää kertomaan.

Pelissä meillä oli kirjurina Tanja ja tuomarina Hanski, jotka molemmat pelaavat Oulun Yliopiston Urheiluseuran naisten joukkueessa kuten minäkin.

Ehkä voisin vielä kertoa pelin lopputuloksenkin... 2-3 (11-15,15-13,5-15,17-15,14-16).

Onnea voittajille.

OLVI-VIESTI

Syksyn jo tehdessä tuloaan kokoontui joukko janoisia opiskelijoita Raksilaan kisailemaan OLVI - viestin mestaruuksista. Kiltamme mainetta saapui puolustamaan 2 urhoollista ja oluesta pitävää joukkuetta.

Sekasarjassa kilpailevassa teekkarijoukkueesamme oli tunnelma korkealla jo paljon ennen kisan alkua. Olimme tulleet nautimaan Olvia ja viettämään urheilullisen iltapäivän raikaassa ulkoilmassa. Joukkueemme uskoi menestykseen kisassa. Edellisellä viikolla suoritettujen tyhjennysharjoitukset olivat herkistäneet kuntomme kohdalleen ja lisäksi aamupäivällä tehty verryttely alakuppilassa vahvisti uskomme joukkueeseen. Kisan alkuhetken jo lähestyessä joukkueellamme oli motot selvillä: Olvin väärin käyttöä emme hyväksyisi ja Sik:lle emme häviäisi. Kisa sekasarjassa ratkesi jo alku osuuksilla, kun OTIT ja hammerslekurit karkasivat muilta. Jännitystä riittikin sitten viimeiseen asti, sillä vasta viimeisellä juottopaikalla tapahtui ratkaisu. Joukkueemme oli suoriutunut aiemmista juottopaikoista hyvin, mutta viimeiselle juottopaikalle tullessa kurkun voitelu rupesi tökkimään. Ei siinä olisi ollut juuttuneet kurkkuun. Tämän harmittavan teknisen vian vuoksi joukkueemme jäi toiseksi.

Kunniakkaan suorituksen teki myös fuksi-joukkueemme, joka voitti muun muassa Sik:in teekkarijoukkueen. Kisa kokonaisuudessaan oli varsin onnistunut, vaikkakin ensi vuonna olisi suotavaa järjestää kisa aikaisemmin, ettei tarvitsisi kylmyydestä kärsiä.

TAKU

CITY-TOUR 1.9

Lähimmä tässä fuxien kanssa käymään tutustumassa Rauhalan toimintaan ja menimme sitten Kantikseen syömään (huonoa sarkkaa). Kantiksessa Rale (fuksi) sitten ehdotti, että pitäisimme city-tour 1.9:n ja ehdotus otettiin iloisin mielin vastaan. Tutustuimme jälleen kerran kaupungin rafloihin ja saimme hyviä vinkkejä tulevaa city-tour 2+:ta varten. Esim. Karaoke-barissa on

hyvä ruoka ja Kaarleen ei kannata mennä kun yläkerta ei ole auki. Vastaisen varalle vois Juhalle sanoa, että laula hiljempaa jos henkesi on sulle kallis ja bussista pääse alas muutenkin kuin persemäkeä. Toivottavasti pojat löysivät Riosta muutakin kuin naisia (fillaria ne kyllä väittivät menevänsä hakemaan, mutta niitä löytyy varmaan lähempääkin).

KALJAMAISTAJAISET I

Tuli tässä mieleen yhtenä päivänä, että mikä olutlaatu olisi teekkareille parasta, joten päätimme testata asian (Lisäksi kiltalehden vt. päätoimittaja KÄSKI tehdä jonku jutun). Kun saimme vielä sosiaalitoimistolta 200 markan avustuksen itse aineiden hankintaan ja 100 markkaa seuraavaksi aamuksi miehisen kivun poistamiseen, olimme valmiit ryhtymään tähän vastenmieliseen ja uuvuttavaan prosessiin.

Tarpeelliset aineet saimme hankittua Tuiran alkosta, jonka jälkeen suunnistimme lähimmälle bussipysäkille 17 erilaisen suomalaisen oluen kilistessä kassissa. Mieli oli vielä maassa, sillä tunnetusti OLUTTA EI SAA yleisellä paikalla nauttia, mutta onneksi testipaikka olisi jo kohta näkyvillä ja testi alkaisi. No niin, sitten asiaan!

Oluen maistelussa kiinnitimme huomiota sen makuun, tottakai, väriin ja vaahtoamiseen. Arvostelu oli seuraava:

	Vaahto	Vaaleus
Lahden sininen AIV	2	4

Maku tässä oli sinisen pehmeää ja raadilta hyvät arvostelut. Tätä juo ihan mielellään.

Olvi herttua	5	1
--------------	---	---

Väriiltään tämä olut kuului tummiin, mutta maku oli yllättävän hyvää (raati vieroksuu tummia oluita).

Olvi Sandels III	4	4
------------------	---	---

Maku oli hieman kitkerän oloista. Olut oli kuitenkin hyvin vahvan oloista keppanaksi. Tässä vaiheessa on jo mavaittavissa lieviä koordinaattihäiriöitä ryhmän toisella (ei vaan ensimmäisellä) jäsenellä tietokonepelin peluussa. Myös laulaminen alkoi sujua pikkuhiljaa Juicen kasetin soidessa taustalla.

Karjala AIV	5	4
-------------	---	---

Maku on samanlainen kuin Sandelsissa. Eväs-

tettiin itseämme (huom. ei tukijoukkoja) makkarilla jatkoa varten janon jatkumiseksi.

Lahden AIV	4	3
------------	---	---

Testiryhmän mielestä Suomen huonoimman oluen maineessa ollut lahtelainen ei ole maineensa veroinen. Tämä on hyvää, suorastaan erinomaista.

Amiraali AIV	6	3
--------------	---	---

Tässä on kitkerä ihme maku, hyi! Ryhmän toisella (ei vaan ensimmäisellä) jäsenellä tuli juuri rakon pidätysongelmia, joten oluen täytyy olla myös nopeasti läpimenevää sorttia. Tämän jälkeen tekee mieli soppaa, jotta saa ton maun huuhdeltua pois.

Karjala juhlaolut III	4	2
-----------------------	---	---

Tyypillinen tummahko. Keppanaksi aika väkevä maku. Ei tätä juo varmaan huvikseen muut kuin teekkarit. On niin pahaa, että täytyy juoda nopesti pois. (tai sitten hitaasti).

Karhu AIV	2	3
-----------	---	---

Raskaan testin puoliväli alkaa jo häämöttää. Olut on kipurakkaa, hyvää (tukiryhmän mielipide). Huomenta Suomi, hyvin pyyhkii taas!!! Nää on huonoja, ei humallu sitten millään.

Olvi export AIV	4,5	3
-----------------	-----	---

Olvi-juoksujen ihmeellinen aine on testiryhmän

mielestä tosi miesten juomaa (maksettu mainos)!! Voi, kyllä tässä silmä lepää ja kurkku kasuu. Telkkarista tulee juuri eräs olutohjelma. Ja sitten juodaan taas (ryypätään). Toinenkin testiryhmän jäsen joutui poistumaan mukavuuslaitokseen noin puoleksi tunniksi. Tämäkin oli läpivienviolutta.

Koff porter AIV	5	-4
-----------------	---	----

Puoliväli jo "selvästi" ylitetty. Ryhmän toinen (siis se ensimmäinen) jäsen poistuu jälleen tuhoamaan hyvää olutta. Tulee tästä ihan Guinnessit mieleen. Tummaa kuin hiilostettu som...li. Tää haisee ihan AIV-rehulta.

Koff AIV	3	4
----------	---	---

Alkaa tuntua jo siltä, että vaikka soppaa jois se ois hyvää olutta, mutta kuitenkin tää on ihan juotavaa. Tulee entistä pirteämpi olo. Ei muuten vi...a yhtään, eikö oo ihme? Tää on mukavaa, tahtoo LISÄÄ!!

Light beer AIV	4	5
----------------	---	---

Tää on hyvää, aina vaan paranee, mistä johtunee? Vois kyllä juoda vaikka joka päivä. Ja sillä siisti. Pehmeä maku kuin naisessa. Mukavuuslaitos iski jo toisen kerran toisellekin jäsenelle, ei voi olla totta, menee hyvät aineet ihan hukkaan.

Koff jouluolut AIV	4	3
--------------------	---	---

Ei ollenkaan pahaa, ei ollenkaan. Tukijoukot tuskallisilla ilmeillä katsovat kun itse sankarit juovat. "Siellä on daisarit, ne löytyy imeväisten suista". tähän vauhtiin ei enää kohta riitä kolmoset ja neloset, vaan koskikset.

OVLI ei vaan OLVI AIV	4	2
-----------------------	---	---

Pullo aukesi kohtalaisesti. Olut on hyvää, olut on niin hyvää, että mikään ei ole hyvempää kuin olut. Niin hyvää on olut. Tää on taas sitä tummaa pashaa. Ei juo selvinpäin (onneksi ei olla). Ei sitten millään. Nää oluet täytyy olla väkeväämpää kuin ekat, koska tämän jälkeen päässä tuntuu enemmän kuin ekan oluen. Jos tää meno

jatkuu, niin kohta ei enää välitä vaikka jois Guinnessia. "Näistä prujuiusta ei saa mittään selvää. Nää taijat olla kannissä! Ei sitte niin millään." ryhmän ensimmäisen jäsenen kommentti. "En minä vaan sinä, 'sillä kamaahan on auto puolillaan, vaan ei se oo sitä samaa'", toisen jäsenen vastaus. Se olvi loppu jo, voi ei. Ei oo enää kuin 3 pulloa jäljellä. Lisää!!!

Lahden talviolut AIV	1-5	2
----------------------	-----	---

Se on kumma kun tuo olut paranee aina vaan kun sitä juo enemmän. Tässhä vaissheessa alkaa tuntua että oissh vähän humalasssha. Olut ei kyllä ole mitään kovin hyvää, mutta kyllä she päähän menee kuin metrinen halko. Ei tätä kyllä huvikssheen juo.

Koff Nikolai AIV	4	4
------------------	---	---

Hallitukshset shano, että shopivan kokoishet lassshhit. Nyt kun taash olemme tutkailleet tämän hienon oluen makua, olemme päätyneet siihen, että tää on hyvää. Hel...n hyvää, melkein yhtä hyvää kuin kosssshu tai shoppa. Maistuu ihan venäläiseltä. Enää tai oikeastaan vain yksi pullo enää jäljellä. Otti silloin pohjanmaan kautta.

Lapin kulta AIV	5	4-5
-----------------	---	-----

Tää täytyy olla hyvää kun tää on on viimeinen olut. Tää on ehdottomasti parashsta, vaikka näin viimeisenä tulikin haikaa mieli.

Mutta hyvät ihmiset, älkää huolestuko, ei tämä testaus tähän jää, me testaamme kaikki mahdolliset aineet. Ens kerralla ulkolaiset oluet ja sitten mahdollisesti viinit (halvimasta päästä esim. soppa) ja jäänestot.

Nyt kun ei ole enää olutta kotona, lähdemme tarkistamaan, onko ravintoloissa tarjottava olut samanmakuista kuin alkossa. Että tämmöistä.

Tämä juttu ei ole tehty täydellä ymmärryksellä, joten kaikki valitukset ja kommentit voidaan lähettää terminaalin toimituksen välityksellä testiryhmälle.

MUGI - LUPI

Rattorin aikaisen lupin häviämisen jälkeen virisi ajatus Oululaisen salaseuran perustamisesta. Pitkällisten mietintäkertojen jälkeen syntyi Mugi - lupi, jonka toimintaideassa on ripaus vanhaa ja paljon uutta.

Mugi- lupin kaunis toimintaperiaate on kehittää ja jalostaa oululaisten teekkareiden juomakulttuuria. Se voi tapahtua mm. kehittämällä uusia nimenomaan oululaisia juomalauluja, tutustumalla ja jakamalla tietoa alkoholijuomien valmistuksesta ja hankkimalla tietoa ja asiantuntemusta juomien käsittelyyn liittyvistä hienouksista. Erioten se voi synnyttää uusia tapoja, jotka sitten aikojen kuluessa varmasti leviävät koko Suomeen.

Seuran jäsenet jakaantuvat kolmeen osaan, joista ensimmäinen on noviisit. NOVIISiksi pääseminen on helppoa. Lupi- illoissa täytetään jäsenhakemus ja mahdollisesti suoritetaan jotakin tehtäviä.

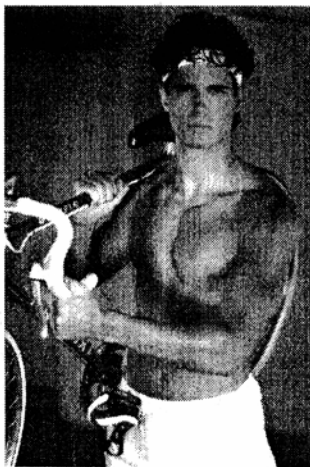
Toinen osa, johon tietenkin jokainen mugi - lupilainen tähtää, on kuuluminen Mottiin. MOTTI on etuoikeutettujen ryhmä, johon pääsee kovalla työllä. Pääsyvaatimuksena on mm. riittävä ansiolista, suositukset, testi, haastattelu, teekkarius (ei silti kuulemma tarkoita sitä, ettei fukilla olisi mahdollisuutta päästä mottiin) ja oikea asenne. Jokaisessa lupi- illassa on mahdollisuus pyrkiä Motin jäseneksi, ja joka kerta valitaankin viisi uutta jäsentä Mottiin. Motin jokaisella jäsenellä on oma tuoppi ja oikeus nauttia tietyistä pikku lisäeduista. Virkakausi Motissa kestää yhden vuoden, jonka jälkeen Mottilainen siirtyy konkareihin.

KONKARIT ovat syrjäänvetäytyneitä Mottilaisia, joilta kysytään neuvoa, ja jotka tietenkin mielellään konsultoivat. Konkari nauttivat noviisien silmissä suurta kunnioitusta ja heidän nimensä ovatkin löydettävissä kunnia-aulusta lupilaisten kokoontumispaikan seinällä. Mikäli konkari ei halua luopua aktiivikaudestaan, on hänellä aina mahdollisuus pyrkiä uudelleen Mottiin.

Lupi-illoja järjestetään suunnillen kerran kuussa. Kaikki ovat tietenkin tervetulleita. Lupi-illat ovat ohjelmallisia teemailtoja, joissa on EDULLINEN HINTATASO ja mahdollisuus pyrkiä Motin jäseneksi.

Mugi - lupihan pidetään aina Cafe Caion yläkerrossa joka on mugi - lupilaisten toimitila. Yläkerrossa on Motit, pikkuinen hana ja tikkataulu. Mitä muuta siellä on, se sinun pitää tulla itse katsomaan.

On muistettava, että mugi - lupi ei ole ryppyotsaisten kerho, vaan pikemmin sileäotsaisten nassikoiden aivoriihi, jossa mietitään syntyjä syviä ja uusia juonia, ja kaikki tämä tapahtuu mukavassa seurassa ja omassa paikassa. Cafe Caion parvi on paikka, jota lupilaiset saavat käyttää ja sisustaa mielinmäärin, ja jossa ei heti tulla sanomaan mitä ei saa tehdä - kaikki toimintahan on tietenkin uusia salariittejä ja juomatapoja.

LAUANTAI-ILLAN HUUMAA

Eräänä syksyisenä lauantai-iltana olimme Kaitsun kanssa juuri tulleet saunasta ja avattuamme kossupullon pistimme kunnan panofilmin pyörimään videolta. Koska olimme jo tapamme mukaan lämmitelleet saunassa, ei filmi kerjennyt juuri alkua pidemmälle, kun Kaitsu laskeutui sohvalta ja työnsi kasvonsa jalkojeni väliin.

Yhtäkkiä ovikello soi. Kaitsu meni avaamaan ja minä käärin pyhjettä takaisin ympärilleni ja naakkasin kunnan tujauksen lasistani. Ovella oli naapurimme Reiska, joka videon huomattuaan pyyteli nolona anteeksi ja meinasi poistua, mutta Kaitsu sanoi, että istu vaan paukulle ja kyllähän sinäkin varmaan tykkäät tällaisia filmejä katsella.

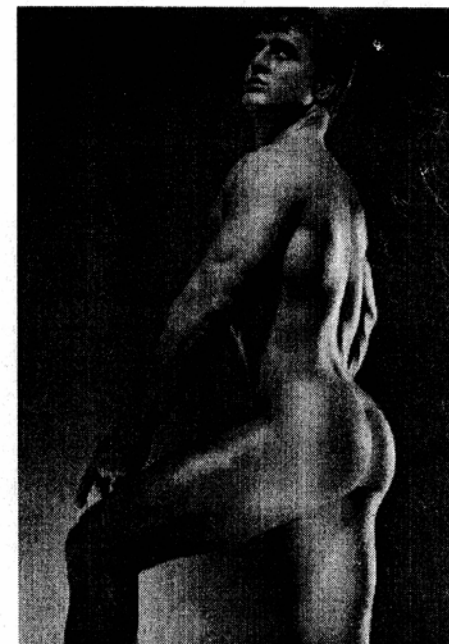
Käväisin välillä wc:ssä. Toinen kossupullo alkoi uhkaavasti näyttää tyhjältä ja filmikin muuttui rajummaksi. Ilmeisesti äijät olivat sopineet jotain poissa ollessani, sillä kun istuuduin sohvalle niin kumpaakin reittäni pitkin alkoi hivuttautua käsi ylöspäin kohti kumpuani. Minä en onneksi kaikenlaista kokeneena pahemmin hätkähtänyt, vaan keskityin ottamaan nautinnolla vastaan kaiken mitä tulossa oli.

Kaitsu kääntyi ja veti pyyhkeen yltäni ja pian kummallakin miehellä oli tukeva imentä rinnastani. Hetken päästä miehet tekivät työnjaon ja toinen siirtyi nuolemaan kumpuani. Kun aloin kiihottua ja väristä sekä voihkia, Kaitsu sanoi Reiskalle, että vierailta on aina etupano oikeus ja niin Reiska siirsi minut olohuoneen lattialle ja alkoi töihin. Kaitsu katseli vierestä selvästi nauttien. Kun naapuri sai hommat hoidettua, oli Kaitsun vuoro. Itse olin hyvin nautinnollisen kiihoituneessa tilassa.

Miehet pitivät paukun mittaisen tauon ja sitten Kaitsu sanoi, että annetaan nyt Lissulle miestä oikein kunnolla. Hän käski Reiskan lattialle ja minun piti laskeutua hänen ihanan paksun eli-

mensä päälle ja juuri kun olin alkanut nauttia ratsastuksesta tarttui Kaitsu minuun kiinni takaapäin ja survaisi munansa vapaana olevaan reikääni. Aluksi tuntui että halkean, mutta kun miehet alkoivat työnellä vuorotahtiin huomasin alkavani kohota kohti huippua. Voi mikä valtava purkaus se olikaan, kun miehet vielä onnistuivat laukeamaan yhtäaikaan.

Vähän aikaa lattialla virottuaani vääntäydyin suihkuun ja miehet tyhjensivät lopun kossun kurkuunsa sillä aikaa. Suihkusta tultuani Reiska oli jo ovella lähdössä kotiinsa ja toivoteltuamme hyvät yöit sanoin, että hän on vastakin tervetullut istumaan iltaa kanssamme. Reiskan lähdettyä aina kyltymätön Kaitsu kantoi minut sänkyymme ja jatkoi kesken jäänyttä touhuilua lähes aamuun saakka.

KULTSIBULDOGGI

SOOPAN RETKI KEBNEKAISELLE

Reisumme alkoi elokuun 1. päivänä klo. 5.00 Oulun linja-autoaseman pihalta. Aamu oli sumuinen, mikä lienee johtui siitä, ettei nukkumatti ollut vielä hakenut hiekkojaan takaisin. Matka kesti kuusi päivää ja oli ainakin rattoisa sekä rakkoisa. Ajankohdan satuimme valitsemaan hyvin, sillä aurinko paistoi viimeistä iltaa ja päivää lukuunottamatta tosi lämpimästi. Suosittelen osallistumista vastaisuudessa. Ja nyt kun toimitajaan on iskenyt "hetkellinen" laiskuus, niin katson paremmaksi antaa kuvien kertoa puolestani.

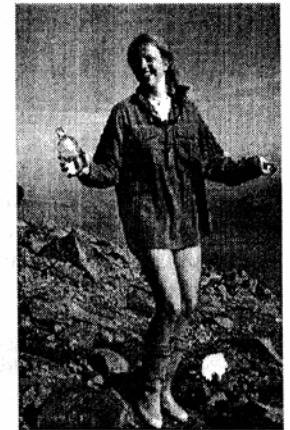
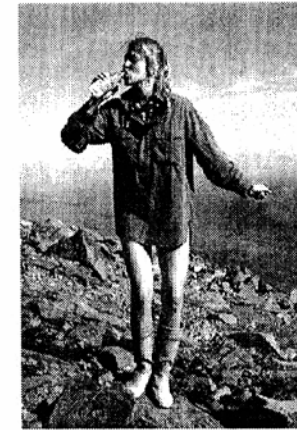
Kuva oikealla: Taustalla olevilla vuorilla me kiipeilimme kuin vuoristokauriit...tai sitten ei.

Kuva alla: Monta pientä elefanttia...ainakin rinka painoi tonneja. Jonomuodostelma oli rivi-sellaista huomattavasti helpompi tapa liikkua.

Kuva ylhäällä: Lounaspaikka kiven päällä oli mitä mainioin ja varmasti lämpimin. Hauska oli myöskin säilytellä omissa maailmoissaan ohikulkuvia ns. ihmisiä eli ruottalaisia.

Kuva vasemmalla: Kohti huippua! Levähdys tauot olivat pakollisia korkeuden muuttuessa nopeasti. Huippu oli noin 2,5 kilometrin korkeudessa. Kaikki ylimääräinen (vaatteet!) kannatti jättää repusta pois.

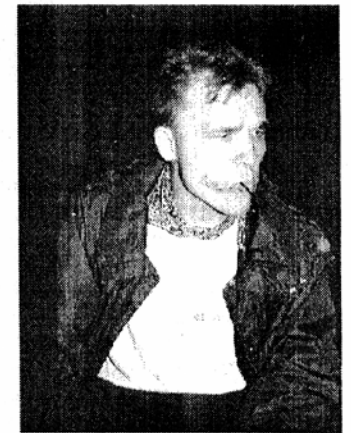
Kuva ylhäällä vasemmalla: Voittajan on helppo hymyillä. Vain harvat ja valitut ovat Skandinavian huipulla käyneet ja nyt mekin kuulumme siihen joukkoon.

Kuva ylhäällä keskellä: Janoa täytyi tyydyttää useaan otteeseen. Jos juoma ei pullossa riittänyt, niin sen pystyi täyttämään pienistä puroista, jotka muodostuivat jäätiköltä tulevasta vedestä. Ja arvata oliko se kylmää!!!

Kuva ylhäällä oikealla: HIK!!! Hihihii...Toimittajalla oli ainakin hauskaa.

Kuva alhaalla vasemmalla: Nälkä oli jatkuva ja uskomattoman suuri. Myös jälkiruoat, kuten tässä letut, olivat tärkeitä.

Kuva alhaalla oikealla: Johtajamme oli silloin tällöin hieman väsynyt. Lakritsanauhan syöminenkin oli jo vaativa suoritus.

PETERPAN

KUKKASET TOUKOKUUN...

Hyvä lukija! Ennen seuraavaa tarinaa virittäydy sopivaan herkkyyden tilaan. Äläkä epäröi antaa tarinan koskettaa itseäsi. Tämä on kertomus ihmisestä, äärimmäisestä rajasta jota ei voi ylittää sekä sen saavuttamisesta, mutta ennenkaikkea tämä on kertomus Markosta. Olen tuntenut Markon lapsuudesta saakka ja niinpä hän uskoi minulle tehtävän kertoa tarinansa. Kiitos Marko.

Marko syntyi ja eli lapsuutensa kuten kuka hyvänsä pieni ihmisenalku. Markolla oli ollut onni syntyä turvalliseen ympäristöön ja niinpä hänen varhaiset lapsuudenpäivänsä kuluivatkin auringonpaisteessa ainaisen naurun hersyessä hänestä. Voin ilokseni kertoa tutustuneeni Markoon juuri noina aurinkoisina ystävyiden päivinä. Seuratessani vierestä Marko oppi hyväksymään ja tuntemaan rakkautta niin kuin rakastetun lapsen kuuluukin. Rinnallani Marko otti ensimmäiset askeleensa opintieillä. Itselläni oli hieman vaikeuksia oppipolullani, mutta aina ahkeralta Markolta löytyi kyllä aikaa minulle ja noina päivinä opinkin häneltä monta kultaista neuvoa. Olimme Markon kanssa aina yhdessä, vietimme kesälomamme yhdessä, koimme ensimmäiset rakkautemme yhdessä, poltimme ensimmäiset tupakkamme yhdessä. Lyhyesti sanoen Marko oli oikea ihminen, ystävästä paras. Mutta tämä ei ole tarinassamme tärkeätä vaan tärkeätä on se kuinka Marko tiesi olevansa erilainen.

Kerran tullessaan paikallisliikenteen bussilla kotiin korvalääkäristä (sittemmin Marko kärsi korviansa koko loppuelämänsä joutuen joka talvi matkustamaan etelän lämpöön, mutta sekään ei oikeastaan kuulu tarinaamme)... niin palatessaan lääkäristä äitinsä ja isosiskonsa kanssa Marko yllättäen kiinnostui suunnattomasti noista tuiki tavallisista painonappuloista joilla ihmiset busseissa ilmaisevat halunsa jäädä bussista seuraavalla bussipysäkillä. Itseasiassa Marko ei kohta enää kyennyt irrottamaan katsettaan noista nappuloista. Hän seurasi ja painoi tarkasti mieleensä miten ihmiset toimivat halutessaan poistua bussista. Sitten Marko huomasi yläpuolellaan tuollaisen samanlaisen nappulan... ja sillä hetkellä Markosta tuli

nappulan vanki. Hän huomantui pelkästä ajatuksestakin päästä palvelemaan herraansa nappulaa. Joka kerta nähdessään ihmisten niin hartaasti palvovan jumalaansa Markolta vierähti ilon kyynel. Joka kerta kuullessaan tuon ihastuttavan ping-äänän Marko päästi jotain vetelää housuihinsa, mutta ei, ei hän sitä huomannut. Hän oli jossain muualla...kaukana.

Marko oli saavuttanut uskomattoman autuuden tilan. Hän ei ollut koskaan kokenut mitään sellaista. Hän löysi oman sopusuhtaisen maailmansa. Siellä häntä ei vaivannut nälkä eikä kylmä eivätkä häntä haitanneet mitkään ymmärtämättömyyden kahleet. Siellä aurinkopaiste oli ainainen eikä mitään peittänyt mustaakaan mustempi varjo. Siellä Marko oli onnensa kukkuloilla. Siellä hän riemuissaan juoksenteli pitkin poikin noita avaria niityjä ja kiipeili ikivanhojen viisaiden kaiken nähdeiden puiden vankoilta oksilla. Ja kumartuipa hän nauttimaan viehättävästi solisevan vuoripuron virkistävästä antimista. Kaukana metsän takana Marko huomasi kalojen riemuissaan temmeltävän kuuluun sinisessä järven. Tuolla hän näki jalopeurain ja kauriiden yhdessä jakavan ikimetsän tarjoaman suojan sulassa sovussa. Yhdessä hetkessä Marko oli keskellä suloisenpuhdasta niityä ja seuraavassa hetkessä hän oli lumihuippuisen vuoren rinteellä, mutta paljas lumi ei polttanut hänen paljaita jalkojaan vaan se suloisesti kutitellen vauhditti hänen menoaan. Keskellä tuota ihanaa maailmaa niityn katveessa ikimetsän suojeluksessa oli hänen jumalansa. Täällä hän halusi olla, tänne hän halusi kuulua. Marko tiesi hetkenä minä hyvänsä voivansa painaa tuota nappulaa, mutta hän halusi pitkittää ihanaa olotilaansa vielä hiukkasen pitempään. Marko tiesi tämän maailman olevan olemassa vain itseään

varten ja sen tyyneyden rikkoutuvaan ilman häntä. Lopulta tietäessään voivansa palata ihmemaahansa milloin vain Marko vihdoin polvistui palvolmaan jumalaansa...

"VÄÄRÄ PYSÄKKI TOLLO!" Markon mieli räjähti. Kuva hänen mielessään pirstoutui tuhansiksi ja tuhansiksi siruiksi, jotka sinkoutuivat valtavalla voimalla hänen päällensä pistellen häntä ja aiheuttaen suunnatonta kipua. Äsken niin suloisesti virrannut puro poltti tiensä hänen silmistään kuin tulikuuma laavavirta.

Lumihuippuinen vuori sortui ja laski painonsa suoraan hänen sydämensä päälle melkein tukahduttaen nuoren vahvan sydämen sykinän...

Ja kaiken taustalla välkyi siskon vahingoniloin ilkkuva naama. Sillä hetkellä Marko tiesi tulevan elämänsä suunnan ja näki mikä hänestä oli joskus tuleva...

Nykyään Marko opiskelee tietotekniikkaa Oulun Yliopistossa. Sisko opiskelee teatterikorkeassa.

THE X-15 CRUISE BASSELOPE

OFFICIAL MILITARY PLAN

PROJECTED COST: \$6.95

TOP SECRET

31" OPERATES BELOW ENEMY RADAR

Tilaa nyt ainutlaatuisin ehdoin! Toimitusaika vain $\int_1^{3d} dt$ viikkoa!

Hintaan $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k+1} \left(\frac{1}{14}\right)^k$ fim!!!

Myös EKO-malli saatavana. Lisää hintaan k^2 fim.

Toimituskulut 3.000.000 ftl.

Kpl _____	Tuotekoodi _____
Yksikköhinta _____	Yhteishinta _____
Toimituskulut _____	
Yhteensä _____	sur _____
Sosiaaliturvatunnus _____	Sisarusten lkm _____
HIV-positiivinen (+) (-)	
<small>Palautusosoite: Downing Street, England</small>	

SINUN OMA TARINASI

Tämä on uudentyypinen "tee-se-itse"-tarina. Annamme teille tarinan henkilöt, tapahtumien puitteet ja alun. Sitten alkaa lukijan aktiivinen vaihe, hän saa aivan itse suunnitella, kuinka juttu jatkuu, ja tehdä mielensä mukaisen lopun. Näin vältämme mahdolliset uskonto-, rotu-, tai muut vastaavat kiistat. Kukaan ei pahoita mieltänsä, ketään ei haasteta oikeuteen. Ja tästä se lähtee:

Tapahtuma-aika: 17.8.1987 klo 23.48 - 24.11.1990 klo 06.12

Tapahtumapaikka: Pienhkö suurkaupunki jossainpäin Maailmaa

Päähenkilö: Minä

Sivuhenkilöt: Selviävät tarinan alusta

Tässäpä tarinan alku:

Kaikki alkoi sinä yönä, jolloin ystäväni Liisa-Kalevi kadotti hammasproteesinsa. Yö oli synkkä ja suurenmoinen, ainoastaan kiiltomadot loivat kelmeää hehkuaan kaupungin hiljaisille kujille. Muuttolinnut laulelivat haikeita sävelmiään, aivan kuin ne olisivat aavistaneet, mitä oli tapahtuva.

Liisa-Kalevi soitti minulle hieman ennen puoltayötä. "Tulehan avuftamaan, hammasproteesini on kadokiffa, ja minun pitäisi faada..." Ja puhelu katkesi. Oivalsin heti, mistä on kysymys. Puhelu oli katkaisu tahallaan, ja niin halpamaisen tempun takana ei voinut olla ketään muita kuin Pullamössö-Pertsan ja kumppaninsa Kilun. Pahamaineisen, karskealta kalskahtavan lisäniänsä Pertsan oli saanut jo alakouluaikaan, jolloi hänen pieni, harmiton harrastuksensa oli tehdä pullamössöä kaikista, jotka käyttivät Rexonaa. Nyt ei ollut hetkeäkään hukattavana.

Niinpä nautin tukevan yöpalkan, ajelin säärivarviani ja lähdin matkaan. Liisa-Kalevin asunto oli aika kaukana, kaupungin toisella laidalla, eikä minulla ollut autoa. Matkanteon nopeuttamiseksi edelläni juoksi noin neljätoista olutpulloa, joita yritin tavoittaa. Aika monta niistä sainkin

kiinni, mikä vain hilpeytti mielialaani, mutta hetkeksikään en unhoittanut päätehtävääni, joka oli... Hetkinen..... se oli siis... Liisa-Kalevin tekohampaat!!!

Ystäväni kotitalo näytti kammottavalta. Värivalot valaisivat puutarhaa, tuhannet kristallikruunut loistivat ikkunoista, ja eiköhän jostakin kantautunut rokin rytke... Nyt oli piru merrassa!! Minua kiinnostivat eniten kuitenkin talon seitsemännessä kerroksessa olevat kaksi ikkunaa, joiden eteen oli vedetty verhot. Kuin sattumalta juuri näiden ikkunoiden kohdalle oli ripustettu köysitikkaat, joita pitkin kipusin tutkimaan huoneita. Siinä vaiheessa mieleeni ei juolahtanut laisinkaan, että kyseessä voisi olla Ansa.

Kurkistin ensimmäisestä ikkunasta sisään. Se huone oli K-22, joten etsimäni täytyi olla toisessa huoneessa. Siirryin sulavalla ristiaskeleella toiselle ikkunalaudalle.

JA NYT!!! Tästä alkaa lukijan aktiivinen vaihe. Jatka tarinaa aivan omien mieltymyksiesi mukaan, mutta eipä tulla valittamaan, että "...tuollaisia juttuja lehteen laittavat..." Syyttäkää vain itseänne.

JUTTUA EDARIN VAALEISTA

Niin, edarin vaalit on taas käyty, eivätkä ne huonosti teekkareilla menneetkään. Muutaman paikan lisäys tuntuu mukavalta, ja vahvistaa teekkareiden asemaa edustajistossa.

Sitoutumattomien teekkareiden vaaliliitossa oli 63 ehdokasta, ja tietojenkäsittelyopin lukijat, Blankolaiset, olivat samassa vaalirenkaassa mukana neljällä ehdokkaalla.

Tietokillasta pääsi kolme ehdokasta läpi, Petri Patronen, Olli Hyypä ja allekirjoittanut. Lisäksi Raahen tietoteekkareista läpi meni Lauri Levanto (kaikki Raahen äänet). Tietoteekkareita on siis yhteensä 11% edustajiston 36 jäsenestä, mikä on pieniltä killoilla todella mahtava voimänäyte. Osuutensa asiaan on aktiivisilla kiltalaisilla ja sopivalla äänten jakautumisella.

Valituiksi tulivat siis 12 teekkaria, 1 blankolainen, 9 kepulaista, 4 kokoomuslaista, 4 lääkisläistä, 1 hampaalta, 2 sitoutumatonta ainejärjestöläistä ja 3 vihreää.

Teekkariedustajat tulevalla kaksivuotiskaudella ovat Lehtola (AO), Peltomäki (KO), Simell (KO), Tiikkainen (PO), Levanto (RaTiT), Rajala (RO), Mäntylä (PO), Ruka (SIK), Patronen (OTIT), Hyypä (OTIT), Seppänen (PO) ja Leinonen (OTIT).

Valitan jutussa mahdollisesti olevia virheitä, vaalien viralliset tulokset eivät ole vielä tulleet

uusille edustajillekaan.

Edustajiston perustava kokous pidettiin lauantaina 16. päivä, ja saimme valituksi PSOASin valtuuskunnan ja ylioppilasrahaston hallituksen opiskelijajäsenet, ylioppilaskunnan lipun kantajan sekä lippuvartion ja uuden keskusvaalilautakunnan. Tärkeämpiä asioita olivat lisätalousarvion hyväksyminen ja hallituksen muodostajan nimeäminen, hallitusneuvottelut ovat tätä kirjoittaessani vielä pahasti kesken. Puheenjohtajien ja Ylioppilasavun opiskelijajäsenten valinta on niinkään vielä vasta suunnitteilla. Tilintarkastajien valintaa ei ollut valmisteltu, ja sekin jäi tässä kokouksessa pöydälle.

Hallitusvaihtoehtoja on aika monta, mutta teekkarit lienevät suurimpana ryhmänä vaalivoittajina kaikissa mukana.

Tarkoituksena on tehostaa ja tarkoituksenmukaistaa ylioppilaskunnan toimintaa ja järkevittää rahankäyttöä. Tehkää tämä mahdolliseksi ja osallistukaa aktiivisesti myös ylioppilaskunnan toimintaan, kilttaa ja teekkariyhdistystä unohtamatta. Jopa kritiikki on sallittua, osin suotavaakin.

Aatami kysyi Eedenin puutarhassa Jumalalta: " Miksi teit Eevasta niin kauniin? ". " Jotta hän herättäisi sinun huomiosi. " " Miksi annoit hänelle niin herrtaisen luonteen? " " Jotta rakastaisit häntä." Aatami mietti tätä hetken.

" Miksi sitten teit hänestä niin tyhmän? "

" Jotta hän rakastaisi sinua!!!! "

RAAHEN APRO = LÄRVITEKNIikka I

Veljemme ja sisaremme Raahessa, nuo mainiot Raahen tietoteekkariveijarit, saivat aatteen: miksi opiskelijaelämän pitäisi aina olla kuivaa ja teoriapainotteista? Miksi koskaan ei voi ottaa rennommin, irroitella vähän ja tähdätä muuhunkin kuin valmistumiseen. Niinpä he kehittivät aivan uudenlaisen opintojakson, Lärvitekniikka I:n. Idea oli tutustuttaa opiskelijat, ja aivan ensisijaisesti teekkarit, matriisien ja differentiaalisen sijasta Oluen, tuohon alkoholipitoiseen ihmejuomaan. Koska Oluesta saatavaa nautintoa ei voi mitenkään kokea teorialuennoilla, päätti RaTiT:n aivohiiri suunnata pääpainon käytännölliseen ja maanläheiseen harjoitteluun. Päivämääräksi päätettiin tiistai 12.11. Alueellisesti harjoitustyöt sijoitettiin Raahen eri ravitsemusliikkeisiin, jotka ottivat idean vastaan kiitettävän myönteisesti. Ravintoloiden edustajien mielissä liikkui ehkä ajatus, että näin teekkarit kokisivat Oluen ystäväkseen ja liittolaisekseen, joka heijastuisi kasvaneena Oluen kulutuksena ja lisääntyvinä tulonsiirtoina rikkailta opiskelijoilta köyhille.

Informaatiotilaisuus

Oulun tietoteekareille idea markkinoitiin eräässä hallituksen kokouksessa, jossa allekirjoittaneella oli kunnia olla läsnä. Hallituksen jäsenille ja muille läsnäoleville tarjottiin Olutta ja ylistettiin Oluen ominaisuuksia. Voin todeta että demonstraatio oli varsin asiallinen ja vakuutti meidät opintojakson tarpeellisuudesta, vaikka opinto-ohjelma itse kullakin on varsin täynnä. Mielini jäi kytemään jopa ajatus Lärvitekniikan pakollisuudesta ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille. Esimerkkinä kurssin kiehtovuudesta voisi mainita, että eräät opiskelijat siirtyivät heti alakuppilaan Oluelle. Välittömästi voitiin myös todeta, että muutama Olut kesken päivän parantaa tylsienkin luentojen viihtyisyyttä huo-

mattavasti -samaa ei valitettavasti voi sanoa muistiinpanojen asiallisuudesta. Kaikenkaikkiaan idea lärvitekniikasta oli niin hyvä, että olisi se pitänyt keksiä itekin, mutta hyvä näinkin -pääasia että idea tuli tietoteekareilta.

Matka Raaheen

Lärvitekniikan käytännön järjestelyt oli tehty tunnontarkasti: Raahen päästiin ATK-yhteistyöpäivien bussilla, takaisin RaTiT:n hommaamalla kyydillä. Tiedotus kyydeistä ontui tosin jonkin verran. Kuljetukset toteutuivat kuitenkin suunnitelmien mukaan joitakin yksittäistapauksia lukuunottamatta. Useat opiskelijat olivat hankkinut Olutpulloja jo matkan ajaksi saavuttaakseen näin edun niihin nähden, jotka aikoivat tutustua kurssimateriaaliin opinto-ohjelman mukaisesti vasta Raahessa. Mutta koska tiedetään ettei lärvitekniikan tarkoittaman varsinaisen lärvin laatu korreloi millään tunnetulla lineaarisella tavalla lärvin pituuden suhteen, olivat Raahessa kaikki samalla viivalla. (Em. lauseen todistuksen sivuutamme tässä tapauksessa olankohautuksella.) Aivan matkan alkukilometreillä haettiin vielä lisää kurssimateriaalia Väskylän kaupasta ja niitä sekä muita sitten lueskeltiin linja-autossa. Matkalla kerättiin myös kurssimaksu, mikä on lama-ajan kustannusvastaavuusvaatimuksien (31 kirjainta) synnyttämä kieroutuma.

Raahen itte

Ensivaikutelmaa Raahesta ei saanut, koska oli jo pimeää, mutta ainakin Siwa vaikutti samantavalla kuin muullakin. Seurannut lyhyt kiertojelu tutustutti meidät tarvittaviin paikkoihin: kävelykatuun, jonne voi sammua Big City -tyyliin, kanavaan, jonne voi syöksyä, tornitaloon, jossa asuu puolet Raahelaisista ja luonnollisesti

harjoitusravintoloihin. Valitettavasti Raahen terveyskeskus unohtui tässä vaiheessa tyystin. Vielä ennen opiskelun alkamista täytyi käydä jossain hakemassa joku kartta, mutta pimeästä johtuen havaintojen teko oli mahdotonta, eikä mitään kirjoitettavaa jäänyt mieleen.

Opintojakso itte

Myönnän, että minua vähän arastutti, kun nostin käteni ravintolan kahvalle ja menin sisään. Vapisevalla äänellä tilasin yhden pitkän ja, kuten oli neuvottu, ojentin tarjoilijalle lapun johon oli tarkoitus kerätä leimoja suoritetusta työstä. Kaikki meni hyvin ja sain sekä leiman että oluen. Samalla huomasimme, että Raahessa sana 'pitkä' tarkoittaa 0,33 litran vetoista Olutmäärää, kun laajemmalle levinneen käytännön mukaan se on täydet 0,5 litraa Mallasjuomaa, mutta maassa maan tavalla. Koska Oluen maku ei ollut minulle tyystin outo, pystyin aivan tyynesti juomaan koko lasillisen ja yllätyksekseni minun täytyi todeta, että ei siinä muillakaan kauan nokka tuhissut. Seuraavat työt olivat itseasiassa aivan samanlaisia kuin ensimmäinenkin, olutta naamaan ja leima lappuun, joten en kehtaa niistä mainita sen enempää. Sinä iltana Raahen ravintolat siis täyttyivät humalaisista opiskelijoista, mutta koska ravintoloiden nimet olivat vaikeita ja useimmiten englantia, ei kukaan niitä muista. Näin ollen en voi niitä teille listata.

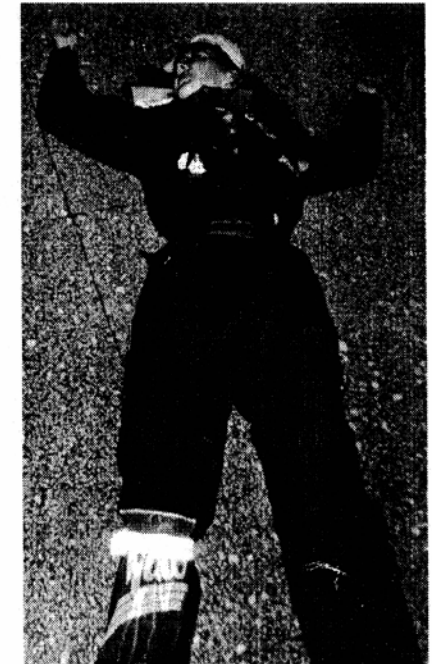
Blue Moon

Blue Moon oli tyyppillinen Raahelainen paikka: sankan tupankansavun ja hämärän valaistuksen johdosta on allekirjoittaneen, ja muidenkin, täysin mahdotonta kuvailla sisustusta tms. jälkikäteen. Pääasia oli kuitenkin, että Olutta myytiin ja juotiin. Opiskelijan saavuttua lappuineen Blue Mooniin leimat laskettiin ja juhlallinen kunniakirja vastaanotettiin tippa silmässä. Arvosana määräytyi suoraan leimojen määrän perusteella, neljä leimaa päästi läpi ja kuusi antoi kolmosen. Tyydytyksellä todettiin että kolmosia tuli varsin runsaasti. Jännitystä iltaan toi salamanopea tequila-kaksintaistelu, tosin savun hälvettyä jäivät molemmat kaksintaistelijat maahan makaamaan enemmän tai vähemmän liikkumatt-

tomana. Kaikki hauska päättyi aikanaan ja ravintolat alkoivat suljeskella oviaan -oli jäähyvaisten aika. Apeina opiskelijat kumosivat illan 'viimeiset' Oluensa ja suuntasivat horjuvat, mutta päättäväiset askeleensa kohti linja-autoja. Toisella autolla joutui Ouluun ja toisella pääsi Helsinkiin. Näin kylmästi emme tuki Raaheta hylänneet, vaan viimeiset edustajamme poistuvat omia polkujaan vasta aamun jo valjettua. Paitsi kurssilaisille ja ravintoloitsijoille, lienee illta ollut varsin onnistunut myös taksiautoilijoille, hammaslääkäreille, ambulanssinkuljettajille ja terveyskeskustädeille.

Yhteenveto

Opintojakso on suoritettu ja paljon opittu, taitoja on sittenkin tarvittu ja tullaan jatkossakin tarvitsemaan. Hätäisimmät sovelsivat niitä heti ATK-yhteistyöpäivillä ja loputkin viimeistään alkaneella pikkujoulukaudella. Omastani ja kaikkien muidenkin opiskelijoiden puolesta voin lausua kiitoksen idean isille ja äideille.

Sensuuriviranomainen

Valtiollinen siveyspoliisi on jo kauan tarkkaillut Terminaalin julkaisun tasoa ja on katsonut aiheelliseksi aloittaa Terminaalin osittaisen sensuroinnin yleisen hyvän nimissä joulupukkinumerosta alkaen. Rietastelu ei saa jatkua.

Kaikki sai alkunsa numerosta 1.91. Sitä ennen lehden tasossa ei olisi ollut kohentamista. Lehden toimittajakunnan alkoholiuomakulut nousivat tähtitieteellisesti 1.91 - 3.91. Asialle tarttis tehrä jotain.

Suurin syyllinen lehden alhaiseen tasoon oli päätoimittaja Harri "laatta" Annala. Puppe Perverssonin piilevät perverssit kirjoittajan lahjat paljastuivat mitä karmeimmalla tavalla Annalan ja muun toimituskunnan limaisessa käsittelyssä vasta vapun erikoisnumeron aikoihin. Silloin Puppe teki hattutempun eli kirjoitti 3 juttua. Sihteerin kanssa oli myös ongelmia: Ensimmäisissä numeroissa sihteeri punasteli toimituksen visvaisille jutuille, mutta nyt joulunumeron aikoihin sihteeristä tuli uusi Harri "laatta" Annala. Likaisen mielikuvituksen omaava Annalakin joutui niinsanottuun viittiketjuun, eli hän alkoi punastella sihteerikön jutuille ja tämän vuoksi hänestä tulikin uusi sihteerikkö. Ullasta taas tuli perinteiden j...kaja. Liukuhihnalla ikävät tapahtumat seurasivat toisiaan: killan tyttären piilevät perverssiot heräsivät. Tuloksena oli a) Feminaali. (Olemme vakavasti sitä mieltä, että tämä ei saa jatkua) b) itkua ja parkua monen kiltin fuksiOtilaisen kotona : eihän feminaalista voi ottaa "tärppejä" kuten matematiikan peruskurssi I:stä. Onneksi meno loppuu ja saamme uuden toimituksen jatkamaan Terminaalin asiapitoista ja rietasta elämää halveksivan **ihanasti silmiä hivelevän linjan** (kuten kuvassa). Otit on hyvä kiltta ja lehden tulee olla yhtä hyvä kuin killankin. Olen onnellinen saadessani panna pisteen kuville, joissa irستاasti alaston nainen näyttää

häpynsä. Hyvää ja rauhallista joulua ja muistakaa, että Terminaaliin saa ja pitää kirjoitella kivoja juttuja opiskelusta ja mielenkintoisista asioista, kuten analogiapiireistä. Tehdään se yhdessä.

Happy New Year 1992 !!!

We hope that you all will forget who you are and that you'll be very drunk and happy !!!

With Love Feminaali

TEKKARI !!!

STS / KAL

tarjoaa Sinulle

- opintolainatakaukset
 - lehdet ja julkaisut
 - edullisia vakuutuksia
 - lakimiespalvelut
 - työttömyysvakuutuksen
 - harjoittelupalkkasuositukset
 - neuvontaa
 - alennuksia
 - tilastoja
 - tutkimuksia
 - tietonsa ja taitonsa käyttöösi
- edullista edunvalvontaa jo teekkariaikana

SUOMEN TEKNILLINEN SEURA STS ry.
KORKEAKOULUINSINÖÖRIEN JA ARKKITEHTIEN
KESKUSLIITTO KAL ry.

Kysy lisää aluetoimistolta
Tegnologiantie 1, 90570 Oulu, puh (981) 505 555